

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
Bitkey Botond főtitkár
tel: +36 1 488 3220
e-mail: tajekoztatas@mkab.hu

Ügyszám: IV/1822-5/2017	
Érkezett: 2017 NOV 20.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 2 db	ulu

Ügyszám: IV/1822-3/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Sajókaavics Kft. [REDACTED] a 2017. 09. 19-én kelt alkotmányjogi panasz indítványhoz az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § és a 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítvány kiegészítést

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.089/2015/13.** számú és az ezt helybenhagyó **Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.430/2016/12.** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XIII. cikk (2), XXIV. cikk (1), és a T cikk (3) bekezdését.

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

- XIII. cikk (2) bekezdés. Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.
- XXIV. cikk (1) bekezdés. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
- T) cikk (3) bekezdés. Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

A Kúria ítéletét alapvetően az alábbi okok miatt tartjuk Alaptörvény-ellenesnek:

1. Ellentétes a T) cikk (3) bekezdésével, mert a keresetünket elutasító ítéletet a 1996. évi LIII. törvény (továbbiakban **Tvt.**) 72. § (3) és (4) bekezdésére, valamint a 276/2004.(X.8.) Korm. rendelet 7. és 8 paragrafusára alapította, amelyek közül a **Tvt.** 72. §-a (3) és (4) bekezdése álláspontunk szerint ellentétes az Alaptörvény XIII. cikke (2) bekezdésével, amely egyetemlegesen védi a tulajdont, kisajátítása esetére azonnali és feltétlen kártalanítást ír elő. Nem szűkíti a kár meghatározását, így a kár minden

formáját magába foglalja. A kártalanítást nem köti feltételhez, ellenkezőleg: azt feltétel nélkül biztosítja.

Ezzel szemben a **Tvt. 72. §-a (3) bekezdése** szűkíti a károk fajtáit a tényleges kárra, a **Tvt. 72. §-a (4) bekezdése** pedig egy bizonyos feltételhez, jelentős termelésszerkezeti változathoz köti a jogalap megteremtését.

A fentebb írottak alapján a Tvt. 72. § (3) és (4) bekezdése jelentősen szűkíti a kártalanításra jogosultak körét és a jogalap fennállása esetén a kártalanítás mértékét is korlátozza az alaptörvényben foglaltakhoz képest, ezért a Tvt. idézett rendelkezései Alaptörvény-ellenesek.

Az említett alaptörvénybeli rendelkezésekkel való ellentétet a bírósági eljárás során több ízben, legutóbb a felülvizsgálati kérelemben kifejtettük, amelyet változatlanul fenntartunk. Mindkét bírósági fórumon indítványoztuk az Alkotmánybíróság megkeresését annak érdekében, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvénnyel ellentétes alacsonyabb szintű szabályok rendelkezéseit megsemmisítse.

Álláspontunk szerint a Kúria ítélete Alaptörvény-ellenes annyiban, hogy az indítványunknak nem tett eleget és így Alaptörvény-ellenes szabályok szerint hozott ítéletet, ezért kérjük az Alkotmánybíróságot a 1996. évi LIII. törvény 72. § (3) bekezdésében a „tényleges kárra”, a (4) bekezdésben a „jelentős mértékű termelésszerkezet változtatásra” vonatkozó rendelkezéseit semmisítse meg.

2. A következő Alaptörvény-ellenesség a bányászati jog lényegi értékének jogszabály alapján történő elvonása miatti kártalanítás mellőzése, amely az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésébe ütközik.

Föltételezve, hogy a már jelen eljárásban korábban benyújtott alkotmányjogi panaszban megfogalmazott ellentmondásoktól eltekintünk és elfogadjuk, hogy a Kúria az ítéletét a Tvt. 72. § (3) és (4) bekezdésének megfelelően hozta, akkor elmondható, hogy a jelen esetben alapvetően két jogszabályt kellett volna figyelembe venni a kártalanításra vonatkozó kérelmünk elbírálásánál. A két jogszabály:

- Tvt. 72. § (3) és (4) bekezdése, valamint az
- Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése.

Álláspontunk szerint a két jogszabály ellentétes egymással, és mivel az Alaptörvény magasabb rendű, így az eljáró bíróságoknak a magasabb rendű jogszabály alapján kellett volna az ítéletet meghozniuk. Mivel a Kúria nem az Alaptörvény alapján hozta meg az ítéletét, ezért az Alaptörvény-ellenes.

A jelen ügyben ugyanis a bányatelken fennálló bányászati jog értéke, melyet előzetes bizonyítási eljárásban végzéssel kirendelt szakértő állapított meg 1.809.245.700 Ft,-összegről nullára csökken, ami nem vitathatóan tényleges kárként jelentkezik. A

bányatelek rendeltetése bányászati tevékenység. A bányászati tevékenység a bányászati jogon alapul. A bányászati jog vagyoni értékű jog. Mind az Alkotmánybíróságnak, mind a Strasbourg-i Emberi Jogok Bíróságnak, mind a Kúriának (Legfelsőbb Bíróságnak) számos ítélete (határozata) van, amelyekben a vagyoni értékű jog tulajdonvédelemben részesítéséről van szó. A kúriai ítéletben felhívott természetvédelmi szabályok mindössze termelési szerkezetváltás esetén történő kártalanításról rendelkeznek. Ebből az következik, hogy a természetvédelmi szabályok csak olyan esetekre vonatkoztathatók, amelyekben felmerülhet a termelési szerkezetváltás elvi és gyakorlati lehetősége. A jelen ügyben azonban, ahol bányatelekről van szó és bányászati jogról, fogalmilag kizárt másfajta termelői tevékenység végzése. Ezért a jelen ügyre álláspontunk szerint nem alkalmazhatók a Tvt. szabályai. Ebben a körben tehát egyértelműen kimutatható, hogy az ítéletnek a XIII. cikk (2) bekezdésén kellett volna alapulnia. Miután ez nem történt meg, így az ítélet Alaptörvény-ellenessége e tekintetben is fennáll.

3. Végül a fentebb hivatkozott ítélettel a Kúria megsértette az Alaptörvény tisztességes eljárásra vonatkozó XXIV. cikk (1) bekezdését.

Az ítélet az előzetes bizonyítási eljárásban végzéssel kirendelt szakértőre rendre úgy hivatkozik, mint ha azt a Felperes saját maga kérte volna föl. A szakértői vélemény tartalmazza a bányászati jog becsült értékét is, nem csak az elmaradt hasznót, az ítélet mégis csak az elmaradt haszonnal foglalkozik, holott a Polgári Perrendtartás szerint a bíróságnak értékelnie kellett volna minden rendelkezésre álló bizonyítékot, illetve annak mellőzését indokolnia kellett volna. Álláspontunk szerint ez nem véletlenül maradt el, ugyanis a vagyoni értékű jog becsült értékének teljes elvesztése már a tényleges kár kifejezés alól nem vehető ki.

A Kúria ítéletének 32., 33. és 34. bekezdése megkísérli a Felperes tulajdonjogi aspektusával kapcsolatos felvetéseit relativizálni és félreértelmezni. A 34. és 37. bekezdésben azt a nyilvánvaló valótlanítást állítja, hogy amikor a Felperes a bányászati jogot megszerezte, a bányatelken már évek óta tiltott volt a bányászati tevékenység, illetve korlátozással vásárolta meg. Az igazság ezzel szemben az, hogy 2004-től 2015-ig nem született semmilyen bányászati tiltó, vagy korlátozó határozat, vagy végzés – ezt az állításukat nem is támasztották alá semmivel.

Tisztességtelen magatartás az egy bíróságtól, hogy egy folyamatban levő hatósági engedélyezési eljárás, amely pozitív elbírálás esetén biztosította volna a jogszerű kitermelést – bizonyíthatóan nem az ügyfél miatt – hosszasan elhúzódik (2004-2015-ig), és ezt a tényt kihasználva a bíróság arra hivatkozik az ügyféllel (felperes) szemben, hogy nem is volt ott már évek óta kitermelés, tehát nem is kényszerült semmilyen változtatásra. Az iratanyagból világosan kiderül, hogy 2002-től kezdődően 2010-ig. a

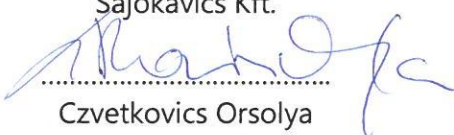
bányászati joggal összefüggésben nem született egyetlen határozat sem, ami ne lett volna jogszabálysértő.

Álláspontunk szerint a Kúria eljárása és így az ítélete azért sérti az Alaptörvény tisztességes eljárásra vonatkozó XXIV. cikk (1) bekezdését, mert a Felperes terhére olyan valótlan tényeket állapított meg, amit alátámasztani, indokolni nem tudott, majd ezekre a hamis tényekre támaszkodva helytelen következtetéseket vont le és így hozott rossz ítéletet.

A 2017. 09. 19-én kelt alkotmányjogi panasz indítványunkat fenntartjuk, és kérjük, hogy az abban leírtakat jelen indoklás kiegészítéssel egy kontextusban elbírálni szíveskedjenek.

Budapest, 2017. november 15.

Tisztelettel:

Sajókavics Kft.

Czvetkovics Orsolya
ügyvezető

Melléletek:

- Sajókavics Kft. cégkivonat.
- Czvetkovics Orsolya aláírási címpéldány